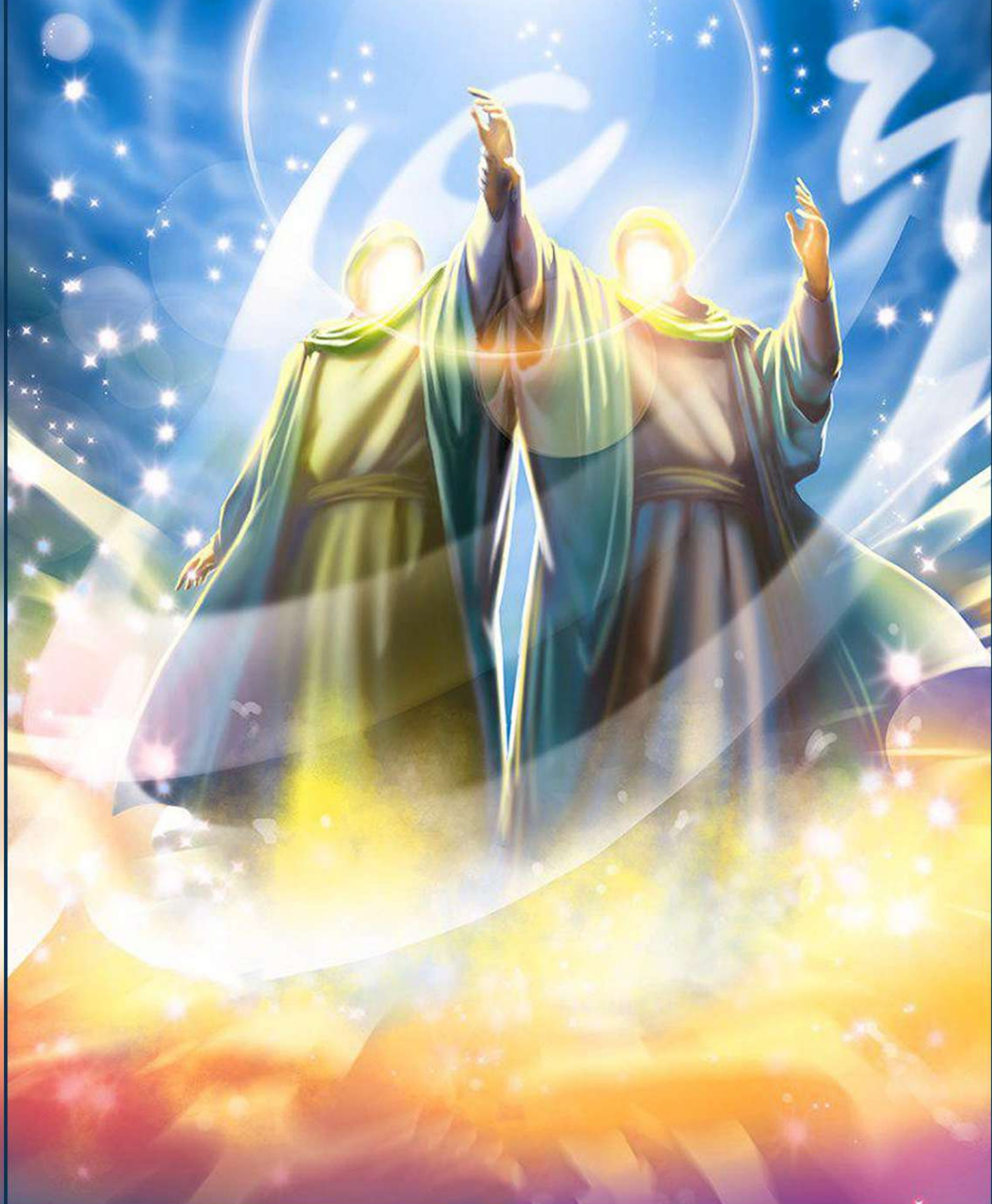

نشریه فرهنگی، سیاسی بسیج دانشجویی دانشگاه تبریز
شماره ۲۱ ام - ویژه نامه عید غدیر خم

اَحْمَدُ لِلّٰهِ
مَعْلَنَاتُ الْمَكِينِ
لَوْلَا اَمْرُ الْمَوْءُونِ
وَالْاُمَّةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

امام رضا عليه السلام فرمودند: عید غدیر روز تبریک و تهنیت است
هر وقت مومنی برادرش را ملاقات کرد چنین بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نشریه افق بسیج دانشجویی دانشگاه تبریز

ویژه نامه غدیر / تیر ماه ۱۴۰۳

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه تبریز

مدیر مسئول: امیر حسین رنجبر

سر دبیر: امیر حسین عطا زاده

دبیر تحریریه: امیر محمد جامبر

هیئت تحریریه: امیر سالار علیزاده

زهره حبیبی - مریم سادات صداقت - مینا علیجانی

محدثه اریغ - محمدرضا خانزاده

ویراستاران: امیر محمد جامبر - مریم سادات صداقت

رضا وجدی

طراح و صفحه آرا: امیر رضا رهبری

فهرست عناوین

نشریه فرهنگی - سیاسی

۳	سخن آغازین
۴	غدیر از نگاه اهل سنت
۶	بخش های اصلی خطبه غدیر خم
۷	تحلیل امامت از اصول دین
۸	کلام الله
۹	احادیث غدیر

سخن آغازین

ضمن عرض سلام خدمت همه خوانندگان نشریه افق

علی ای همای رحمت تو چه آیتی خدا را

که به ما سوا فکندی همه سایه هما را

با عرض تبریک بمناسبت عید سعید غدیر خم. خدا را شاکریم که این توفیق را برای ما داد تا در بیست و یکمین شماره نشریه افق که مصادف با عید سعید غدیر خم می باشد خدمت شما عزیزان باشیم.

عید سعید غدیر خم یکی از اعیاد مهم ما مسلمانان، بخصوص شیعیان می باشد و با توجه به اهمیت این روز بزرگ در این شماره قصد داریم تا مطالبی در خصوص واقعه غدیر خم و اهمیت آن ارائه نماییم.

در پایان جا دارد از همه عزیزانی که در این شماره ما را یاری نمودند نهایت قدردانی را بجا آورده باشیم.

امیر محمد جامبر
دبیر تحریریه نشریه افق

غدیر از نگاه اهل سنت

پانگه ویژه به روایات و کتب اهل سنت

مریم سادات صداقت، دانشجوی کارشناسی دانشگاه تبریز

در تاریخ ۱۸ ذی الحجه، سال دهم هجرت، در میانه‌ی راه مکه به مدینه، در منطقه ای به نام غدیر خم، یکی از مهم ترین وقایع تاریخ اسلام رقم خورد. عید غدیر به اعتقاد اکثریت شیعیان، سید اعیاد و بزرگ ترین عیدها در اسلام است. در این روز حیاتی و مهم، جانشینی امام علی(ع) در مقام امامت پس از پیامبر، جشن گرفته می‌شود. اما از آن جایی که اهل سنت، ولایت امام علی(ع) را قبول ندارند، طبیعتاً این عید را به رسمیت نمی‌شناسند. همه مسلمانان، واقعه غدیر خم را قبول دارند. اما در میان اهل تسنن روایت های مختلفی از آن شده است. بزرگان اهل سنت ایراداتی را به این واقعه وارد کرده اند که در این قسمت به اختصار هر کدام را آورده ایم و سپس دلایلی را برای رد و نقض آنها ذکر می‌کنیم:

ایراد اول

خبری می‌تواند صحت داشته باشد که تواتر داشته باشد. ولی این حدیث، خبر واحد است و به حد تواتر نرسیده است.

این ایراد براساس تعصب یا جهل است وگرنه هر کس با مراجعه به کتاب هایی که در این زمینه نوشته شده است، به آسانی، حکم به تواتر آن می‌نماید. علامه امینی نام ده‌ها نفر را در کتاب الغدیر آورده است که به صحت این حدیث اشاره کرده اند.

ایراد دوم

امام علی(ع) در روز واقعه غدیر، جهت جمع آوری زکات به یمن رفته بودند و اصلاً آن روز آن جا نبوده است تا بگویید، شخصی که در این واقعه به خلافت نصب شده است، او است.

با استناد به سخنان بزرگان حدیث و تاریخ، اگرچه امام پیش از موسم حج در یمن بودند، اما در حجة الوداع به رسول خدا پیوستند و در واقعه غدیر حضور داشتند.

ایراد سوم

کلمه مولی دارای معانی متعددی است. مانند: اولی، ناصر، دوست، پسرعمو، آزاد کننده و... و معلوم نیست که مولی در حدیث به معنای اولی در تصرف باشد، بلکه اصلاً مراد از آن، ناصر و دوست است و در عرف لغت عرب، مَفْعَل به معنای أَفْعَل تفصیل نیامده است.

الف) اگر به فرض قبول کنیم که مولی، مشترک معنوی است و به معنای "اولی در تصرف" است، فهم افرادی که در آن مکان بوده‌اند، برای ما حجت است. آنان از مولی، "اولی" را فهمیده‌اند و همین، باعث انصراف لفظ مولی، به اولی در تصرف می‌شود. تبریک ابوبکر و عمر به امام علی(ع)، هم دال بر همین مطلب است.

ب) آیا بیان دوستی حضرت امیر (ع) امری بوده که پیامبر (ص) از ابراز آن واهمه داشته باشند؟! پس قطعاً مراد از ولی، دوست نبوده است. (اشاره به آیه «وَاللّٰهُ يَعْصَمُكَ مِنَ النَّاسِ» مائده، ۶۷).

ج) استعمال مولی به معنای صاحب امر و اولی در تصرف، در عرف لغت، بسیار شیوع دارد و بزرگان اهل ادب مثل فراو جوهری، قرطبی و ابن اثیر، بر این مطلب صحت گذاشته‌اند. پس مولی، اسمی است که به معنای صفت أَفْعَل تفصیل آمده نه اینکه خودش صفت باشد.

ایراد چهارم

اگر چه مولی به معنای اولی است، ولی نه «اولی در تصرف» بلکه اولی در اطاعت و تقرب جستن.

الف) در صدر حدیث، رسول اکرم (ص) فرموده‌اند:
«الست اولی بکم من انفسکم؟»

و معلوم است که اولی در این قسمت به معنای اولویت در تصرف است و همین سوال حضرت، معنای مذکور را مشخص می‌کند و گرنه اگر معنای مولی در صدر و ذیل متفاوت باشد، مغالطه‌ای در کلام حضرت صورت گرفته و ایشان، مردم را به اشتباه انداخته‌اند.

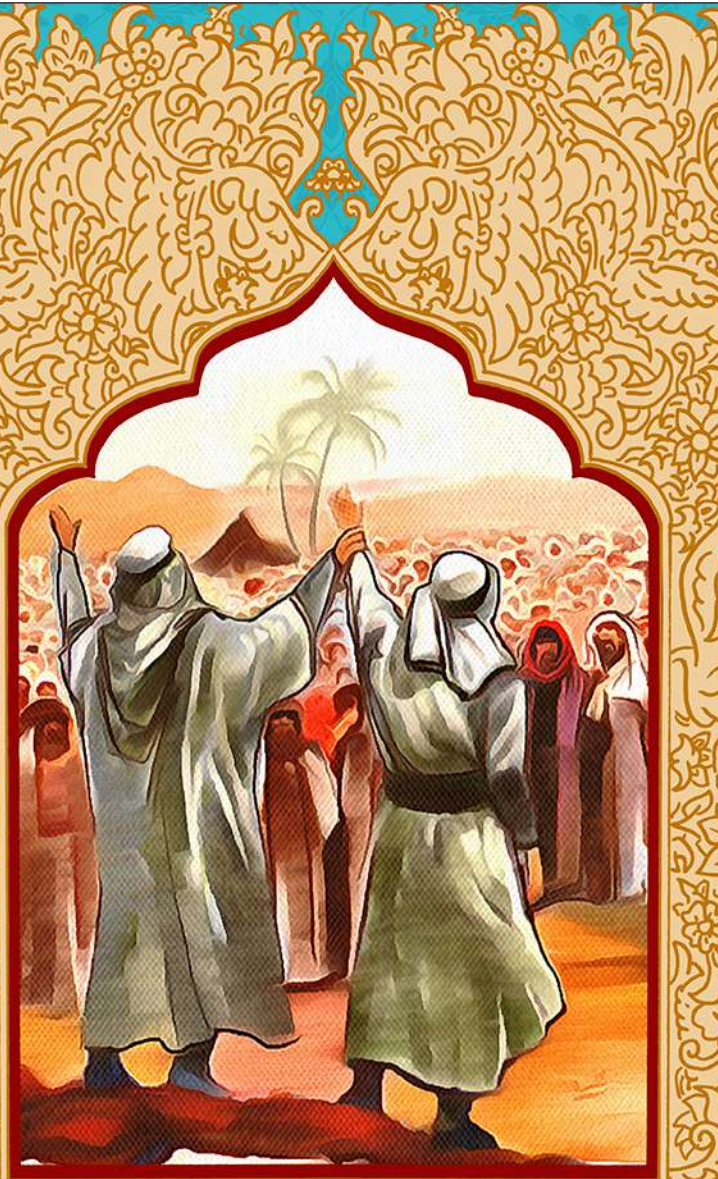
ب) بر فرض معنای مولی، اولی در اطاعت باشد. باز هم حدیث حضرت، دال بر ولایت است. چون تا این شخص، حاکم جامعه نباشد، مُطاع نخواهد بود، بلکه مطیع دیگران خواهد بود.

بخش های اصلی متن خطبه غدیر خم

زهرا حبیبی، دانشجوی دانشگاه تبریز

منابع: علامه امینی، الغدير، ج ۱۲-۱۵ و ۲۹۴-۳۲۲. شیخ عبدالله، بحرانی، عوالم العلوم، ج ۱۵/۳ ص ۳۰۷-۳۲۷. علامه مجلسی، بحارالانوار، ج ۳۷ ص ۱۸۱-۱۸۲. حر عاملی، اثبات الهداء، ج ۲ ص ۲۰۰-۲۵۰. سید ابن طاووس، الطرائف، ص ۳۳.

- بخش اول: حمد و ثنای الهی
- بخش دوم: فرمان الهی برای مطلبی مهم
- بخش سوم: اعلان رسمی ولایت و امامت دوازده امام علیهم السلام
- بخش چهارم: بلند کردن امیرالمومنین (ع) بدست رسول خدا(ص)
- بخش پنجم: تاکید بر توجه امت به مسئله امامت
- بخش پنجم: تاکید بر توجه امت به مسئله امامت
- بخش پنجم: تاکید بر توجه امت به مسئله امامت
- بخش هفتم: پیروان اهل بیت (ع) و دشمنان ایشان

تحلیل امامت از اصول دین

امینا علیجانی، دانشجوی دانشگاه تبریز

اصولا جامعه بدون قانون و رهبر حق، مساوی با جنگل است و هریک از قانون و رهبر مکمل یکدیگر و جدایی ناپذیرند. شناخت و توجه به معاد و آشنایی با مسائل ملکوتی آن، جز از طریق امام معصوم ممکن نیست.

امامت است که به نماز جان می دهد، به حج و روزه جهت می دهد، به جهاد مشروعیت می دهد و فرائض الهی را احیا می کند. امام همانند کارخانه برق به همه لامپ ها نور و روشنایی می دهد. آری مسئله رهبری و امامت و نقش آن در نظام جامعه اسلامی و حفظ و استقرار قانون جای هیچ گونه تردید و گفت و گویی نیست.

توحید و امامت، دو قلعه مستحکم الهی هنگامی که امام رضا در حال گذر از شهر نیشابور بود، علاقمندان گرد آن حضرت را گرفته و تقاضای حدیثی کردند. امام حدیث معروف سلسله الذهب را که از پدر خود و پدرش از پدرش تا پیامبر و او از جبرئیل و او از خدای متعال شنیده بود، این چنین بیان فرمود: توحید قلعه محکم من است که هر که در آن وارد شود، از عذاب من ایمن خواهد بود.

آنگاه امام فرمود: توحید با شروطش قلعه الهی است و من یکی از آن شروط هستم.

امام رضا در اینجا میان توحید و امامت رابطه شرط و مشروط بر قرار نمود، همان رابطه ای که میان نماز و وضو است. یعنی بدون امامت پای توحید می لنگد و مادامی که توحید مطرح است رهبری معصوم هم مطرح است، آن هم

زنده و شاهد

(امام) به معنای پیشوا و جمع آن (ائمه) است. در حقیقت به آنچه از او پیروی می شود امام می گویند: خواه کتاب باشد یا انسان، حق باشد یا باطل. اکنون که معنای امام روشن شد، برای اثبات این که امامت، یکی از اصول دین است، تلاش نمودیم که آیات و روایاتی را بیان کنیم و قضاوت را بر عهده خوانندگان بگذاریم. خداوند در حجه الوداع، پیامبر را مخاطب قرار داده و می فرماید:

ای پیامبر! آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده است به مردم برسان و اگر چنین نکنی، رسالت خدا را انجام نداده ای (ورسالت تویی سرانجام است) و بدان که خداوند تو را از خطرات احتمالی حفظ می کند و خداوند کافران را هدایت نمی کند.

باتوجه به اینکه سوره مائده آخرین سوره ای است که در اواخر عمر شریف پیامبر نازل شده و با توجه به اینکه مسائل مربوط به توحید و معاد، از همان ابتدای بعثت به مردم گفته شده و با توجه به اینکه دستورات نماز، جهاد، روزه، خمس و زکات در سال های اول هجرت صادر شده و اکنون سال دهم هجری است و پیامی را که پیامبر باید برساند درباره موضوعی بسیار مهم است که پیامبر از پیامدهای آن و کارشکنی منافقان نگران بوده و آن مسئله جانشینی رسول خدا می باشد. چنان که عده بسیار زیادی از اصحاب رسول خدا که مورد قبول همه مسلمانان هستند نیز این ماجرا را نقل کرده و گفته اند که آیه درباره ماجرای غدیر خم و مسئله جانشینی پیامبر است. در روایات متعدد یکی از امور زیر بنایی و اساسی اسلام، امامت و ولایت معرفی شده است، چنان که در کتاب وسائل الشیعه، ۳۹ حدیث و در کتاب مستدرک الوسائل، ۱۷ حدیث آمده است که می فرماید: بنا و اساس اسلام بر چند موضوع استوار است و ولایت و رهبری را

از اساسی ترین آن ها می داند از جمله امام باقر می فرماید: بنای اسلام بر نماز، زکات، حج، روزه و ولایت استوار است.

کلام الله

ترجمه تفسیر المیزان جلد 6 صفحه 60

امیرسالار علیزاده، دانشجوی دانشگاه تبریز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

مائده، آیه ۶۷

ای پیامبر! آنچه را از سوی پروردگارت به تو نازل شده است (در مورد ولایت و جانشینی حضرت علی) اعلام کن و اگر چنین نکنی، رسالت الهی را نرساندای و (بدان که) خداوند تو را از (شر) مردم (و کسانی که تحمل شنیدن این پیام مهم را ندارند) حفظ می کند. همانا خداوند گروه کافران را هدایت نمی کند.

بیان آیه

معنای آیه صرف نظر از سیاقی که آیات قبل و بعدش دارند، روشن و ظاهر است، زیرا در آیه دو نکته بطور روشن بیان شده یکی دستوری است که خدای تعالی به رسول خدا (ص) داده است به اینکه پیغام تازه ای را به بشر ابلاغ کند، و یکی هم وعده ای است که خدای تعالی به رسول خود داده که او را از خطراتی که در این ابلاغ ممکن است متوجه وی شود نگهداری کند، لیکن کمی دقت در موقعیتی که آیه دارد آدمی را به شگفت وامی دارد، زیرا آیات قبل و بعد آن همه متعرض حال اهل کتاب و توبیخ ایشانند به اینکه آنان به اشکال مختلف از دستورات الهی تعدی کرده اند، و محرمات الهی را مرتکب شده اند. و این مضمون با مضمون آیه مورد بحث هیچ ارتباط ندارد. چه آیه قبلی و چه بعدی که در هر دو روی سخن با اهل کتاب است.

اگر آیه مورد بحث به همین ترتیب با سایر آیات قبل و بعد خود نازل شده باشد و همه دارای یک سیاق بوده باشند، در اینصورت از مجموع آن ها این مطلب بدست می آید که این دستور موکد به رسول خدا (ص) برای تبلیغ پیغامی است که خدا در خصوص اهل کتاب نازل فرموده.

تفسیر آیه

در تمام قرآن تنها در این آیه است که رسول خدا (ص) نسبت به کتمان پیام، تهدید شده که اگر نگویی، تمام آنچه را که در ۲۳ سال رسالت گفته ای هدر می رود. در این آیه، بجای «یا ایها النبی»، تعبیر «یا ایها الرسول» آمده است، که نشانه یک رسالت مهم است. به جای فرمان «بَلِّغْ»، فرمان «بَلِّغْ» آمده که نشانه ابلاغ قطعی و رسمی است. پس محتوای پیام، باید مسأله ای اساسی باشد، وگرنه در مسائل جزئی و فردی، این همه تهدید و دلداری لازم نیست. حتی پیام آیه، مربوط به توحید و نبوت و معاد نیست، چون این اصول، در روزهای اول بعثت در مکه بیان شده و نیازی به این همه سفارش در اواخر عمر آن حضرت ندارد و مربوط به نماز، روزه، حج، زکات، خمس و جهاد هم نیست، چون این ها نیز در طول ۲۳ سال دعوت پیامبر بیان شده و مردم نیز به آن عمل کرده اند و هراسی در کار نبوده است.

احادیث غدیر

محدثه اریغ - محمدرضا خانزاده، دانشجوی دانشگاه تبریز

مقدمه

پیامبر(ص) در آخرین حج خود و در راه بازگشت از آن، در منطقه غدیرخم، امیرالمؤمنین(ع) را به عنوان جانشین خود انتخاب کردند و فرمودند:

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ

هر کس که من مولای او هستم، پس علی هم مولای اوست.

در مورد غدیر خم، آیه ۶۷ سوره مائده (آیه تبلیغ)، می فرماید:

ای پیامبر! آنچه را از سوی پروردگارت بر تو نازل شده [به مردم] برسان. اگر این کار را نکنی، رسالت الهی را به انجام نرسانده‌ای.

در ادامه به تعدادی از احادیث غدیر خواهیم پرداخت.

جانشین پیامبر(ص)

قال رسول الله (ص): يَا عَلِيُّ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَأَنْتَ بَابُهَا وَلَنْ تُوْتِيَ الْمَدِينَةُ إِلَّا مِنْ قِبَلِ الْبَابِ... وَأَنْتَ إِمَامُ أُمَّتِي وَخَلِيفَتِي عَلَيْهَا بَعْدِي سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكَ وَشَقِيَ مَنْ عَصَاكَ وَرَبِحَ مَنْ تَوَلَّاكَ وَخَسِرَ مَنْ عَادَاكَ

ای علی، من شهر علمم و تو در آن هستی و به شهر جز از راه در آن وارد نشوند... تو پیشوای امت من و جانشینم در این شهری. کسی که از تو پیروی کند نیکبخت است و کسی که از تو سرپیچی کند، بدبخت است و دوستدار تو از سودبرندگان و دشمن تو از زیان‌دیدگان است.

(جامع‌الآخبار، ص ۱۴)

ولایت علوی، دژ توحید

پیامبر اکرم(ص) فرمود: قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَلَايَةُ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ حِصْنِي فَمَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ نَارِي خُداوند منزّه و بلندمرتبه می‌فرماید: ولایت علی بن ابی طالب، دژ محکم من است. پس هر کس وارد دژ من شود، از آتش دوزخم در امان خواهد بود. (امالی صدوق، ص ۲۳۵)

ولایت جاودانه

امام کاظم(ع) فرمود: وَلَايَةُ عَلِيٍّ (ع) مَكْتُوبَةٌ فِي جَمِيعِ صُحُفِ الْأَنْبِيَاءِ وَلَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ رَسُولًا إِلَّا بِنَبْوَةِ مُحَمَّدٍ (ص) وَوَصِيهِ عَلِيٍّ (ع). ولایت علی(ع)، در کتب تمام پیامبران ثبت شده است و هیچ پیامبری، مگر با میثاق نبوت محمد(ص) و امامت علی(ع)، مبعوث نشد.

(الکافی، ج ۱، ص ۴۳۷)

پیامبر(ص) و امامت امام علی(ع)

جابر بن عبدالله انصاری می‌گوید: از رسول خدا(ص) شنیدم که به علی بن ابی طالب(ع) فرمود: يَا عَلِيُّ أَنْتَ أَحْيَى وَوَصِيِّي وَوَارِثِي وَخَلِيفَتِي عَلَى أُمَّتِي فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ وَفَاتِي مُحِبُّكَ مُحِبِّي وَمُبْغِضُكَ مُبْغِضِي وَعَدُوُّكَ عَدُوِّي وَلِيُّكَ وَلِيِّي ای علی، تو برادر، وصی، وارث و جانشین من در میان امتم در زمان حیات و بعد از مرگ منی. دوستدار تو دوستدار من و دشمن تو دشمن من است. (امالی صدوق، ۱۴، ح ۵)

ولایت و توحید

قال رسول الله (ص): وَلَايَةُ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَلَايَةُ اللَّهِ وَحُبُّهُ عِبَادَةُ اللَّهِ وَاتِّبَاعُهُ فَرِيضَةُ اللَّهِ وَأَوْلِيَاؤُهُ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ وَأَعْدَاؤُهُ أَعْدَاءُ اللَّهِ وَحَرْبُهُ حَرْبُ اللَّهِ وَسَلْمُهُ سِلْمُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

رسول خدا (ص) فرمود: ولایت علی بن ابی طالب (ع)، ولایت خداست. دوست داشتن او به منزله عبادت خداست، پیروی کردن از او واجب الهی است و دوستان او دوستان خدا و دشمنان او دشمنان خدایند. جنگ با او، جنگ با خدا و صلح با او، صلح با خدای بزرگ و ارجمند است. (امالی صدوق، ۳۲)

روز تبریک گفتن

امام رضا (ع) فرمود: وَهُوَ يَوْمُ التَّهْنِئَةِ يَهْنَى بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَإِذَا لَقِيَ الْمُؤْمِنُ أَخَاهُ يَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَثَمَةِ (ع) وَهُوَ يَوْمُ التَّبَسُّمِ فِي وَجْهِ النَّاسِ مِنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ

عید غدیر، روز تبریک و تهنیت است. هر یک به دیگری تبریک بگوید. هر وقت مومنی برادرش را ملاقات کرد، چنین بگوید: حمد و ستایش خدایی را که به ما توفیق چنگ زدن به ولایت امیرمومنان و پیشوایان را عطا کرد. آری! عید غدیر روز لبخند زدن به چهره مردم با ایمان است. (إقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۶۴)

منزلت غدیر

هُوَ عِيدُ اللَّهِ الْأَكْبَرِ وَمَا بَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيًّا إِلَّا وَتَعَيَّدَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَعَرَفَ حُرْمَتَهُ وَاسْمَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ الْمَأْخُودِ وَالْجَمْعِ الْمَشْهُودِ

روز غدیر خم عید بزرگ خداست، خدا پیامبری مبعوث نکرده، مگر اینکه این روز را عید گرفته و عظمت آن را شناخته و نام این روز در آسمان، روز عهد و پیمان و در زمین، روز پیمان محکم و حضور همگانی است. (امام صادق (ع) - إقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۷۶)

منزلت غدیر

امام علی (ع):

إِنَّ هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ الشَّانُ فِيهِ وَقَعَ الْفَرَجُ وَرَفِعَتِ الدَّرَجُ وَوَضَحَتِ الْحُجُجُ وَهُوَ يَوْمُ الْإِيضَاحِ وَالْإِفْصَاحِ مِنْ [عَنِ] الْمَقَامِ الصَّرَاحِ وَ يَوْمُ كَمَالِ الدِّينِ وَ يَوْمُ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ

امروز (عید غدیر) روز بس بزرگی است. در این روز گشایش رسیده و منزلت (کسانی که شایسته‌ی آن بودند) بلندی گرفت. برهانهای خدا روشن شد و از مقام پاک با صراحت سخن گفته شد و امروز روز کامل شدن دین و روز عهد و پیمان است. (حضرت علی (ع) - بحار الانوار، ج ۹۴، ص ۱۱۶)

منزلت غدیر

امام رضا (ع):

إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ زُفَّتْ أَرْبَعَةُ أَيَّامٍ إِلَى اللَّهِ كَمَا تَزْفُ الْعُرُوسُ إِلَى خَدْرِهَا قِيلَ مَا هَذِهِ الْأَيَّامُ قَالَ يَوْمُ الْأُضْحَى وَ يَوْمُ الْفِطْرِ وَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَ يَوْمُ الْغَدِيرِ وَإِنَّ يَوْمَ الْغَدِيرِ بَيْنَ الْأُضْحَى وَالْفِطْرِ وَالْجُمُعَةِ كَالْقَمَرِ بَيْنَ الْكَوَاكِبِ

هنگامی که روز قیامت برپا شود چهار روز به سرعت به سوی خدا می شتابند همانطور که عروس به حجله‌اش به سرعت می رود. آن روزها عبارتند از: روز عید فطر و قربان و جمعه و روز غدیر خم (إقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۶۴)

الحمد لله الذي جعل لنا من الدنيا داراً مآباً ومآباً

